

در شرایطی که بروندۀ هسته‌ای کشور به شورای امنیت گزارش شده است و احتمال هر نوع تحریم و محدود کردن روابط اقتصادی ایران از جمله تحریم نفتی کشور وجود دارد، بسیار غیر مستوانه و غیر مدبرانه و خطرناک است. اگرچه در روزهای آخر عده‌ای پیشنهاد تنظیم بودجه سایه برپایه پیش‌بینی احتمالات را نموده‌اند، ولی سخنگوی دولت این کار را غیر ضروری می‌داند و معلوم نیست سرنوشت بودجه دولت و اداره کشور در صورت اعمال تحریم‌های ایران چه خواهد بود؟ و تکلیف مهربانی و عدالت محوری با تورم حدود ۳۰ درصد برای طبقات پایین چیست؟

با فراهم نبودن امکانات و اطلاعات لازم برای عملیاتی کردن بودجه و نتیجه بخش کردن آن حداقل تا ۴ سال هزینه کردن این همه پول و امکانات کشور در نظامی که به قول مقامات قضائی مسئول و مطلعین سازمانهای حساسی و بازرسی غرق فساد و اتلاف است، به قول روزنامه نیویورک تایمز در سال ۱۳۲۸ (در زمان مسافرت شاه به آمریکا) در خواست ۲۵۰ میلیون دلار کمک و امداد برای اجراء برنامه هفت ساله اول) "ریختن سکه‌های طلا در سوراخ موش است".

خشونت نسبت به کارگران زمتکش شرکت واحد محکوم است

هموطنان عزیز! مردم شرافتمند ایران روز شنبه هشتم بهمن ماه، کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران بدنبال خواسته‌های به حق صنفی خود و اعتراض به وضع معیشتی نابسامان و گرانی و تورم طاقت‌فرسا و انجام نپذیرفتن و عده‌های پیشین مقامات رژیم نسبت به آنان دست به اعتصاب زند، ولی بانهایت تأسیف حاکمیت سرکوبی‌گر جمهوری اسلامی با کمال خشونت و دربرابر دیدگان گروه‌های مختلف مردم به ضرب و شتم کارگران شرکت واحد و بازداشت صدای نفر از آنان و حتی بازداشت اعضاء خانواده‌هایشان دست زد و حرکت مسالمت‌آمیز و حق طلبانه کارگران را سرکوب نمود.

بدون تردید سیاست‌های اقتصادی نادرست و ندانم کاری‌ها و فساد مالی و صرف ناپذیر عمال حاکمیت علت اصلی ایجاد شرایط زندگی غیر قابل تحمل کارگران و اقتضار مختلف ملت ایران است. جبهه ملی ایران خشونت دولت جمهوری اسلامی را نسبت به کارگران شریف و زحمتکش شرکت واحد محکوم می‌کند و پشتیبانی تمام گروه‌های اجتماعی ملت را از خواسته‌های حق کارگران فرامی خواند.

- رواج اعتیاد مخصوصاً در بین جوانان و دانش‌آموزان - رواج فحشا و رسوخ آن تاسینی پائین - افزایش فقر و شکاف طبقاتی که با هر یک درصد تورم این شکاف بیشتر می‌شود.

- ۱۲- تشدید بحران در روابط بین المللی و ازوای اقتصادی سیاسی کشور

- ۱۳- ادامه سیاست‌های توسعه صنعتی غلط و نابجا: توسعه صنعتی مصرف محور (از دیدار تولید اتو میل، موبایل، ساختمانهای لوکس بجای تولید اتو بوس، مینی بوس، گسترش شبکه‌ی ریلی شهری و راه آهن و از همه بالاتر تولید تراکتور و ماشین‌آلات کشاورزی و احداث منازل کافی برای طبقات کم درآمد) جهت توسعه صنعتی کشور را به بیرون هدایت کرده است.

- ۱۴- ادامه آلوده‌سازی محیط زیست و تهدید سلامت مردم ناشی از سیاست توسعه صنعتی غلط، عدم توجه به توسعه مناطق روستایی، خالی شدن روستاهای و حاشیه‌نشینی و مشکلات تزایدی حمل و نقل شهری که در بودجه راه اصلاحی برای آن منظور نشده است.

- ۱۵- اتلاف منابع (وقت و ثروت ملی) با پی محتوی کردن کتابها و برنامه‌های درسی، برگزاری مراسم و مجالس موعظه و نصیحت، اجراء برنامه‌های رادیو و تلویزیونی مخرب و اختصاص بودجه توسط دولت مخصوصاً برای مراسم و هیئت‌ها و تقدیمه‌های خیابانی.

- ۱۶- ادامه قتل عام در جاده‌ها^{۲۹} هزار نفر در سال) و بیش از ۵۰۰ هزار نفر معلول زمین‌گیر در سال که تدریجیاً میلیونها نفر افراد غیر فعال و باسته بوجود می‌آورد و همه اعضا خانواده‌های را گرفتار می‌سازد

جدول افزایش بودجه نهادهای سیاسی و مذهبی، دولتی و فرادولتی

۱. دادگاه و وزیر روحانیت ۱۱۲/۴ درصد
۲- مرکز خدمات حوزه علمیه قم ۱۰/۷ درصد
۳- نهاد ریاست جمهوری ۵/۷ درصد
۴- کمیته امداد امام خمینی ۴۲/۶ درصد
۵- مرکز خدمات حوزه علمیه قم ۳۹/۴ درصد
۶- موسسه پژوهشی و آموزشی امام خمینی ۳۴/۶ درصد
۷- مرکز مدیریت حوزه علمیه قم ۵/۰ درصد
۸- دفتر تبلیغات حوزه علمیه قم ۵۰/۳ درصد
۹- مجتمع تشخیص مصلحت نظام ۱۷/۴ درصد
۱۰- شورای نگهبان ۱۷/۱ درصد
۱۱- نیروی انتظامی ۳۴ درصد

این ۱۱ نهاد جمماً ۱۱۵.۴۶۱.۸۶ میلیون ریال (یا ۱۲۹۰ میلیون دلار) از بودجه سهم می‌برند.

نتیجه گیری

بودجه غیر مدبرانه، خطرناک و غیر عملیاتی؛ بودجه ریزی بر مبنای نفت بشکه‌ای ۴۰ دلار و صدور روزانه ۲/۵ میلیون بشکه و خرج تراشی حتی تا ۳۰ درصد آن از بودجه مصوب

در صد برای دفتر تبلیغات حوزه علمیه قم، ۵۰ درصد برای مرکز مدیریت حوزه علمیه قم، ۱۷/۴ درصد برای مجمع تشخیص مصلحت و ۱۷/۱ درصد شورای شهر. ۸- متوقف شدن خصوصی سازی. در سالهای اخیر خصوصی سازی با هدف کسب پول برای تجدید ساختار شرکت‌های دولتی و رفع کمبودهای آنها و نیز کاهش تصدی گری دولت تعقیب شده است. این سیاست که در اصل غلط و به جای سیاست آزادسازی و بسترسازی برای فعالیت رقابتی مردم (بخش خصوصی) در فضای آزاد در سطح جهانی به مور اجرا گذاشته شد عملاً دو سوم تعدادی از شرکت‌های دولتی را به سازمانهای وابسته به دولت (مثل صندوق‌های بازنیستگی) و افراد خاص وابسته به دولت واگذار کرده است. فروش اقسامی شرکت‌های دولتی به اشخاص در سالهای قبل، در سال ۱۳۸۵ ۷۴۰۰ میلیارد ریال در آمد ایجاد می‌کند ولی فروش تازه‌ای پیش‌بینی نشده است. واگذاری سهام عدالت در سال ۱۳۸۵ توسط دولت مسائل زیادی چون (قابل انتقال بودن، سودآور بودن، پوشش عام یا خاص مدد و غیره) را مطرح می‌سازد که فعلاً روش نیست و مسئلله آزادسازی اقتصادی از کنترل دولت و تزریق رقابت به اقتصاد همچنان لایحل باقی می‌ماند.

۹- عدم تحقق پیش‌بینی درآمدها. از اهداف برنامه چهارم تامین مخازن جاری دولت از محل درآمدهای مالیاتی در سال پایانی برنامه است. در سال ۱۳۸۵ مالیات‌ها ۲۵ درصد مخازن عمومی را تامین می‌کند و رقم آن ۱۶۰۰ میلیارد تومان (نسبت به بودجه مصوب، ۲۷ میلیارد تومان کسری) در سال ۱۳۸۴ تازه‌عملیاتی بودجه ۹۵۰۰ میلیارد تومان داشت که در سال ۱۳۸۵ به ۱۴۰۰ میلیارد تومان می‌رسد. سهم مالی نمونه‌های دیگر است.

۱۰- مسئله یارانه‌ها که در اقتصاد شدیداً گرفتار اختلافات طبقاتی که در صد جمعیت آن در زیر خط فقر قرار گرفته‌اند، دادن سویسیده کالاهای ضروری مصرفی امری حیاتی است ولی رساندن کالای سویسیدی به مردم محتاج و نیازمند بدون سوء استفاده افراد و بدون ایجاد اتفاقی بین بردن انگیزه کار و فعالیت برای افراد، امری بسیار دقيق و پیچیده‌ای است که در حال حاضر کمترین توجهی به آن نمی‌شود. تثیت قیمت سوخت در دو سال اخیر اگر چه تا حدی از فشارهای تورمی کاسته است ولی اتفاق و قاچاق سوخت و استفاده از نان برای غذای چهارپایان و رواج اقتصاد کوپنی و کوپن فروشی نشانه اتفاق شدید در این برنامه است.

۱۱- بی توجهی به مسائل حاد و بنیادی جامعه؛ بودجه ۱۳۸۵ برای مسائل زیر جوابی پیش‌بینی نکرده است:

- بیکاری جوانان
- سقوط کارآئی در کل جامعه مخصوصاً در تولیدات صنعتی
- سقوط اضباط اجتماعی و احترام به قانون
- رواج و گستردگی فساد از هر قبیل (رشوه و...)